

Csatolt fájlban az idő

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXIV. évfolyam, 32. szám, 2020. augusztus 7.

Meliorisz Béla: Vagyunk örökké. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2020, 196 oldal, 1999 Ft

A fő téma megint az időérzet megszövegezhetősége, annak a folyamatnak a dokumentálása, amelynek során az egyén és a szöveg egyaránt kiesik a „most-időből” és „nyelven kívüli válasz-jelekre” vár (*Kiesni*). Mihelyt versbe lépünk, ez azonnal meg is történik, a most-idő a kötetidő-hálózat része lesz, mely a romantikus végtelenségre csatlakozik rá, amikor váratlanul leáll „az idő hülye futószalagja”. A „megtévesztő képletek” (*Mindig máshol*) foglyai vagyunk, melyek nem visznek közelebb a megoldáshoz, mert a megoldás idejéből előbb-utóbb kiszakadunk. A költő dolga, úgy tűnik, az idő szóra bírása (*Sikerül mégis*), ami Meliorisználfulltimejebb.